

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4687/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Атанацковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 924/17 од 07.11.2018. године, у седници од 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 924/17 од 07.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 924/17 од 07.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 2825/2016 од 19.04.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му накнади нематеријалну штету у укупном износу од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 26.06.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.900,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 924/17 од 07.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” 72/11, 55/14). Наиме, наводима ревизије се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, као и погрешну примену члана 200. Закона о облигационим односима, али се не указује на

законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизије није дозвољена.

Тужбом од 26.06.2013. године, тужилац је тражио накнаду нематеријалне штете у износу од 200.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Будући да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП је прописано да ревизија у споровима мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**